

Gradivo iz izvora u *Radnim listovima* (Naš život i služba)

1. – 7. OŽUJKA

BLAGO IZ BOŽJE RIJEČI | BROJEVI 7–8

“Izraelski tabor – pouke za nas”

it-1-E 497 odl. 3

Skupština

U Izraelu su narodni glavari često zastupali narod (Ezr 10:14). Naprimjer, plemenski poglavari donijeli su svoj dar pred Jehovu nakon što je podignut sveti šator (Br 7:1–11). Isto tako, u Nehemijino vrijeme svećenici, leviti i narodni poglavari sklopili su pisani sporazum i ovjerili ga pečatom (Ne 9:38–10:27). Dok su Izraelci bili u pustinji, 250 narodnih poglavara – “uglednih ljudi koji su bili predstavnici naroda na skupovima” – pridružilo se Korahu, Datanu, Abiramu i Onu u pobuni protiv Mojsija i Arona (Br 16:1–3). Mojsije je, u skladu s Jehovim vodstvom, odabrao 70 izraelskih starješina, koji su bili upravitelji u narodu, kako bi mu pomogli nositi “teret brige za narod”, koji on sam nije mogao nositi (Br 11:16, 17, 24, 25). U Levitskom zakoniku 4:15 spominju se “narodni starješine”. Po svemu sudeći, narod su zastupali narodni starješine, poglavari, suci i upravitelji (Br 1:4, 16; Jš 23:2; 24:1).

it-2-E 796 odl. 1

Ruben

U izraelskom taboru Rubenovo pleme, zajedno sa Šimunovim i Gadovim plemenom, nalazilo se s južne strane svetog šatora. Kada su kretali na put, ta troplemenska skupina, koju je predvodilo Rubenovo pleme kretala je za troplemenskom skupinom koju je činilo Judino, Isakarovo i Zebulunovo pleme (Br 2:10–16; 10:14–20). Osim toga, tim su redoslijedom plemena donosila

svoje darove kad je završilo podizanje svetog šatora (Br 7:1, 2, 10–47).

Tragajmo za duhovnim blagom

it-1-E 835

Prvorođenac

Izraelski prvorođenci trebali su postati poglavari u svojim porodicama, pa su s pravom predstavljali cijeli narod. Jehova je cijeli izraelski narod nazvao svojim prvorođencem zbog saveza koji je sklopio s Abrahamom (Izl 4:22). Budući da je Jehova spasio život Izraelcima, zapovjedio im je: “Posveti mi svakog prvorođenca među Izraelcima. Svako prvorođeno muško, i od ljudi i od životinja, pripada meni” (Izl 13:2). Prema tome, prvorođenci među Izraelcima bili su posvećeni Bogu.

8. – 14. OŽUJKA

BLAGO IZ BOŽJE RIJEČI | BROJEVI 9–10

“Kako Jehova vodi svoj narod”

it-1-E 398 odl. 3

Tabor

Putovanje tako ogromnog naroda čudesan je primjer organiziranosti (Mojsije je u 33. poglavlju Brojeva naveo oko 40 mjesta na kojima su Izraelci bili utaboreni). Dok je oblak stajao nad svetim šatorom, narod je bio utaboren na jednom mjestu. Kad bi se oblak pomaknuo, narod bi krenuo na put. “Na Jehovinu bi se zapovijed utaborili i na Jehovinu bi zapovijed krenuli” (Br 9:15–23). Dvije trube od kovanog srebra prenosile su te Jehovine zapovijedi narodu (Br 10:2, 5, 6). Kad bi se trube oglasile isprekidanim zvukom, narod bi kretao na put. To se prvi put dogodilo “dvadesetog dana

drugog mjeseca druge godine [1512. prije nove ere]”. Kovčeg saveza išao je pred narodom, a za njim bi najprije krenula troplemenska skupina na čelu s Judinim plemenom. Za Judinim plemenom išlo je Isakarovo i Zebulunovo pleme. Zatim su išli Geršonovci i Merarijevci, koji su nosili dijelove svetog šatora. Za njima je kretala troplemenska skupina na čelu s Rubenovim plemenom. Za Rubenovim plemenom išlo je Šimunovo i Gadovo pleme. Potom su išli Kehatovci, koji su nosili stvari iz svetišta. Za njima je išla troplemenska skupina na čelu s Efrajimovim plemenom. Za Efrajimovim plemenom išlo je Manašeovo i Benjaminovo pleme. Na začelju je išla skupina na čelu s Danovim plemenom. Za Danovim plemenom išlo je Ašerovo i Naftalijevo pleme. Tako su na čelu i začelju išle najbrojnije i najmoćnije plemenske skupine (Br 10:11–28).

Tragajmo za duhovnim blagom

it-1-E 199 odl. 3

Skupovi

Važnost okupljanja. Zakon o proslavi Pashe pokazuje koliko je bilo važno prisustvovati skupovima na kojima je narod primao duhovnu pouku od Jehove. Svaki Izraelac koji je bio obredno čist i nije bio na putu, a propustio je slaviti Pashu, morao je biti pogubljen (Br 9:9–14). Kad je kralj Ezekija pozvao stanovnike Jude i Izraela u Jeruzalem na proslavu Pashe, rekao im je: “Izraelci, vratite se Jehovi (...). Nemojte biti tvrdoglavi kao što su bili vaši preci! Podložite se Jehovi i dođite u njegovo svetište koje je on posvetio zauvijek i služite Jehovi, svom Bogu, kako bi se on prestao gnjeviti na vas. (...) Jer je Jehova, vaš Bog, samilostan i milosrdan i neće okrenuti svoje lice od vas ako mu se vratite” (2Lje 30:6–9). Onaj tko

namjerno ne bi došao na proslavu Pashe, pokazao bi da je okrenuo leđa Bogu. Iako kršćani ne trebaju slaviti blagdane poput Pashe, Pavao ih s pravom potiče da se redovito okupljaju. On kaže: “Razmišljajmo jedni o drugima kako bismo se poticali na ljubav i dobra djela i ne propuštajmo svoje sastanke, kao što neki imaju običaj, nego hrabrimo jedni druge, tim više što vidite da se približava dan” (He 10:24, 25).

15. – 21. OŽUJKA

BLAGO IZ BOŽJE RIJEČI | BROJEVI 11–12

“Zašto ne smijemo prigovarati?”

it-2-E 719 odl. 4

Svađa

Gundanje. Gundanje obeshrabruje i slama duh. Kratko nakon što su izašli iz Egipta, Izraelci su počeli gundati protiv Jehove time što su kritizirali Mojsija i Arona, koje je on sam postavio da vode narod (Izl 16:2, 7). Kasnije je njihovo prigovaranje toliko obeshrabrilo Mojsija da je molio Boga da umre (Br 11:13–15). Onaj tko gundā može sebe dovesti u smrtnu opasnost. Jehova je smatrao da je sve ono što su Izraelci govorili protiv Mojsija usmjereno protiv njega samog i njegovog vodstva (Br 14:26–30). Mnogi su izgubili život zbog prigovaranja.

Tragajmo za duhovnim blagom

it-2-E 309

Mana

Opis. Mana je bila “bijela kao sjeme korijandra”, a izgledala je “poput smole bdelija”, prozirne tvari koja je oblikom podsjećala na biser. Imala je “okus medenih kolača” ili “slatkog kolača pripravljenog s uljem”.

Mana se mljela u ručnom mlinu ili tucala u mužaru, a zatim bi se kuhala ili bi se od nje pravile pogače koje bi se pekle (Izl 16:23, 31; Br 11:7, 8).

22. – 28. OŽUJKA

BLAGO IZ BOŽJE RIJEČI | BROJEVI 13–14

Tragajmo za duhovnim blagom

it-1-E 740

Zemlja koju je Bog dao Izraelu

Zemlja koju je Bog dao Izraelu zaista je bila dobra. Kad je Mojsije poslao uhode da izvide Obećanu zemlju, oni su donijeli neke plodove, naprimjer smokve, šipke i jedan grozd, koji je bio tako velik da su ga dvojica morala nositi na motki. Iako su se na koncu uplašili jer nisu imali dovoljno vjere, za tu zemlju rekli su: “U njoj zaista teče med i mlijeko” (Br 13:23, 27).

19. – 25. TRAVNJA

BLAGO IZ BOŽJE RIJEČI | BROJEVI 22–24

“Jehova pretvara prokletstvo u blagoslov”

it-2-E 291

Bezumlje

Bezumno je suprotstavljati se Jehovi. Prorok Bileam bezumno je želio prokleti Izraela da bi dobio novac od moapskog kralja Balaaka, ali Jehova ga je spriječio u tome. Apostol Petar napisao je o Bileamu: “Nijema magarića progovorila je ljudskim glasom i spriječila prorokovo bezumlje”. Za Bileamovo bezumlje Petar je koristio grčku riječ *paraphronía*, koja znači “sići s uma” (2Pe 2:15, 16; Br 22:26–31).

26. TRAVNJA – 2. SVIBNJA

BLAGO IZ BOŽJE RIJEČI | BROJEVI 25–26

Tragajmo za duhovnim blagom

it-1-E 359 odl. 1-2

Granice

Prilikom podjele zemlje među izraelskim plemenima izgleda da su se u obzir uzimala dva čimbenika: rezultat izvlačenja ždrijeba i veličina plemena. Ždrijebom se samo približno određivalo područje na kojem se neko pleme trebalo naseliti, naprimjer određivalo se hoće li zemlja koju dobiva u nasljedstvo biti na istoku, zapadu, sjeveru ili jugu, odnosno uz obalu ili u planinskom dijelu. Odluka donesena izvlačenjem ždrijeba dolazila je od Jehove, pa zato nije bilo mjesta ljubomori ili svađi među plemenima (Izr 16:33). Na taj način Bog se pobrinuo da se na svakom plemenu ispuni proročanstvo koje je pod nadahnućem patrijarh Jakov izrekao na smrtnoj postelji. To je proročanstvo zapisano u Postanku 49:1–33.

Nakon što je izvlačenjem ždrijeba bila određena lokacija, trebalo je odrediti veličinu područja na kojem se trebalo nastaniti neko pleme. “Ždrijebom razdijelite zemlju po svojim porodicama. Većim skupinama dajte veće nasljedstvo, a manjim skupinama dajte manje nasljedstvo. Svaka skupina neka dobije u nasljedstvo ono što joj ždrijebom bude određeno. Dobit ćete zemlju u nasljedstvo prema plemenima svojih predaka” (Br 33:54). Dakle, lokacija se nije mijenjala, ali mogla se promijeniti veličina područja koju je neko pleme dobilo u nasljedstvo. Naprimjer, kad se vidjelo da je područje koje je dobilo Judino pleme preveliko, dio te zemlje pripao je Šimunovom plemenu (Jš 19:9).